

PEYGAMBERİMİZİN DİLİNDEN DUALAR (SAW)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ.

Muhterem Müslümanlar!

Hutbeme başlarken okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“Kullarım, beni sana sorarlarsa, bilsinler ki, ben onlara çok yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına karşılık veririm. Şu hâlde kullarım benim davetime uysunlar ve bana iman etsinler ki doğru yolu bulsunlar.”**ⁱ

Dua, Allah’a içtenlikle yalvarıp yakarışımızdır. O’nun eşsiz kudreti karşısında zayıflığımızı itirafımızdır. O’nun lütfuna ve affına sığınma çabamızdır. O’na kulluğumuzu arz edip, O’ndan yardım istemektir.

Allah Teâlâ’nın bir ismi de “el-Mücîb” yani “dualara icabet eden”dir. Bize bizden daha yakın olan Rabbimiz, gizli ya da açık bütün dualarımızı işiten, bilen ve kabul edendir.

Değerli Müslümanlar!

Her davranışında Rabbine karşı duyduğu sevgi ve sadakate şahit olduğumuz Allah Resûlü (s.a.s), dilinden duayı eksik etmezdi. Gece gündüz, kalabalıkta ve yalnızken, sevincinde, korkusunda, hüznünde, ahireti düşündüğünde, evinde, minberde, yolculukta, velhasıl her an ve her mekânda dua ederdi. Hayatı duayla ilmek ilmek işlerdi. Bizlere nasıl dua edeceğimizi de o öğretmişti.

Sabah olur, gün başlar, Peygamber Efendimiz şöyle dua ederdi: **“Allah’ım! Senin kudretinle sabaha çıktık, senin kudretinle akşama gireriz.**

Senin kudretinle yaşar, senin kudretinle ölürüz. En son dönüşümüz de ancak sanadır.”ⁱⁱ

Gün boyunca, her işinde Allah’ın rızasını gözeten Resûl-i Ekrem (s.a.s), daima O’na dayanır, güvenir ve **“Allah’ım! Bana hayırlısını ver ve benim için en hayırlısını seç.”**ⁱⁱⁱ diye dua ederdi.

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Allah’ım! Bize dünyada iyilik ver, âhirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru!”^{iv} şeklinde niyazda bulunurdu.

Nihayet akşam olur, gün sona erer, Peygamberimiz geceyi şu duayla karşıladı: **“Ya Rabbi! Bu gecede olanların ve sonrasında olacakların hayrını senden dilerim. Bu gecede olanların ve daha sonrasında olacakların şerrinden de sana sığınırım.”**^v

Muhterem Müslümanlar!

Bir mümin, dualarının kabul olmadığı düşüncesine asla kapılmamalıdır. Nitekim Peygamberimiz (s.a.s), bir hadisinde şöyle buyurur: **“Sizden biriniz, ‘dua ettim de duam karşılık görmedi’ deyip acele etmediği müddetçe duası karşılık bulur.”**^{vi}

O halde, Rabbimize yürekten ettiğimiz duaların mutlaka karşılık bulacağına inanalım. Duayla gelen bereketten, huzurdan, güvenden mahrum kalmayalım. Kendimize olduğu kadar, ailemize, sevdiklerimize, mümin kardeşlerimize, mazlumlara dua etmeyi unutmayalım. Anne babamızın, hastaların, yaşlıların ve muhtaçların duasını almaya gayret edelim.

Hutbemi Peygamberimizin bir duasıyla bitiriyorum:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ

“Allah’ım, senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği istiyorum.”^{vii}

ⁱ Bakara, 2/186.

ⁱⁱ Tirmizî, Deavât, 13.

ⁱⁱⁱ Tirmizî, Deavât, 85.

^{iv} Ebû Dâvûd, Vitr, 26.

^v Müslim, Zikir, 75.

^{vi} Ebû Dâvûd, Vitr, 23.

^{vii} Müslim, Zikir, 72.